15/03/2019

π. Βασίλειος Λ. Βασιλείου: Ο άνθρωπος από πρόσωπο, έγινε άτομο, μονάδα, αριθμός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σισανίου και Σιατίστης

Του Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Λ. Βασιλείου – Ενορία Αγίου Νικολάου Σιατίστης – Μάρτιος 2019

Ἀγαπητοί μου ἐνορίτες, τήν πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει πανηγυρικά τόν θρίαμβο τῆς Ὀρθοδοξίας.

Γιορτάζει τήν Ἀλήθεια, ἡ ὁποία παρέμεινε μέχρι σήμερα ἀνόθευτη, σταθερή, ἀταλάντευτη, χωρίς ἀποκλίσεις.

Γιορτάζει τήν Ἀλήθεια, πού δέν πρόδωσε, δέν ἐκτροχίασε κανέναν. Δέν πίεσε καί δέν ἔβλαψε κανέναν.

Γιορτάζει τήν Ἀλήθεια, πού ἔδωσε ἐλπίδα καί θάρρος καί ζωή καί ἀγάπη καί θαλπωρή. Πού ἔδωσε τήν μακαριότητα, τήν Αἰώνια Ζωή καί Βασιλεία!

Καί ἐνῶ ἡ Ἀλήθεια βρίσκεται ἀνάμεσά μας, οἱ ἄνθρωποι φοροῦν παραμορφωτικούς φακούς, μέ ἀποτέλεσμα νά παρουσιάζονται φαινόμενα πολλαπλῆς ἀπόκλισης. Καί βλέπουμε κάθε τόσο νά ξεφυτρώνει καί μία καινούργια αἵρεση εἴτε ὡς πρός τήν πίστη εἴτε ὡς πρός τό ἦθος.

Κι ἐνῶ ἡ Ἀλήθεια χτυπάει τήν πόρτα τῆς ψυχῆς μας, ἐμεῖς ἀπομακρυνόμαστε καί παίζουμε τό παιχνίδι τῆς ἀποστασίας, ἡ ὁποία ἔφερε τήν συντριβή καί τήν ἐρείπωση στόν ἄνθρωπο, σ' αὐτή τήν ζωντανή καί πάντιμη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἔφερε ἐπίσης καί τήν ρύπανση καί τή μόλυνση στή δημιουργία.

Αὐτή ἡ ἀποστασία ἀπ' τό Θεό ἀχρήστευσε τό πρόσωπο τοῦ κόσμου καί δηλητηρίασε τίς διαπροσωπικές σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό πρόσωπο, ἔγινε ἄτομο, μονάδα, ἀριθμός.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό προσωπικότητα ἔγινε ἀντικείμενο ποικίλης ἐκμετάλλευσης καί ἀντικείμενο ἡδονῆς.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό ἔλλογο πνευματικό ὄν ὑποβιβάσθηκε σέ ἄλογο φυσικό ὄν.

Οἱ ἄνθρωποι ἀπό κοινωνία λογικῶν ὄντων κατάντησαν μία ἀλληλοσπαρασσόμενη μάζα καί μία ἀγέλη, πού τήν ἄγουν καί τήν φέρουν οἱ ἐπιτήδειοι ἐκμεταλλευτές.

Οἱ ταλαίπωροι ἄνθρωποι θέλησαν, μέ τήν ἀποστασία τους ἀπό τόν παράδεισο τοῦ Θεοῦ, νά δημιουργήσουν ἐδῶ στή γῆ παράδεισο (προεῖπαν ὅτι εἶναι ψέματα ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ), καί δημιούργησαν πολλούς ἀνθρώπινους παραδείσους. Δημιούργησαν τούς παραδείσους τῶν πολεμικῶν μαχῶν, τούς παραδείσους τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως, τούς παραδείσους τῶν προσφυγικῶν καταυλισμῶν, τούς παραδείσους τῶν γηροκομείων, τῶν φυλακῶν, τῶν ψυχιατρίων, τῶν ναρκωτικῶν, τῶν νυκτερινῶν κέντρων, τοῦ AIDS καί ἄλλους πολλούς.

Ἡ Ὀρθοδοξία, ὅμως, ἀγαπητοί μου, τήν πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν ἔχει τή γιορτή της. Καί προβάλλει τήν Ἀλήθεια μέ «Α» κεφαλαῖο, ἡ ὁποία εἶναι ὁ Χριστός!

Καί δέν ἀπευθύνεται στόν κόσμο ἁπλῶς μέ τό λόγο – μέ μία ἀκατάσχετη φλυαρία – ἀλλά μεταφέρει τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὡς ἀποκάλυψη ζωῆς, πού δίνει νέες δυνατότητες στόν ἄνθρωπο καί σ' ὁλόκληρη τήν κτίση.

Ἡ Ὀρθοδοξία προβάλλει στόν κόσμο, ἐκτός ἀπό τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, καί

τό πλῆθος τῶν ἁγίων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τήν προέκτασή Του στήν ἱστορία. Στόν χῶρο καί στόν χρόνο, σ’ ὁλόκληρη τήν γῆ καί σ’ ὁλόκληρη τήν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Οἱ ἅγιοι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι οἱ δεῖκτες καί τά ὅρια τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐπειδή αὐτοί μᾶς δείχνουν ἔμπρακτα καί βιωματικά τούς λόγους τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τούς λόγους τοῦ Κυρίου. Αὐτοί μᾶς λένε μέ τή ζωή τους ὅτι, ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἀγάπη, εἶναι θυσία, εἶναι Σταυρός. Ὅτι ὁ χριστιανισμός εἶναι ἀγώνας καί πάλη κατά τοῦ κακοῦ, κατά τοῦ Σατανᾶ, κατά τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος, κατά τῆς ἀνέσεως, κατά τοῦ ἐλευθεριασμοῦ καί κατά τῶν ποικίλων ἁμαρτωλῶν ἡδονῶν.

Μᾶς λένε οἱ ἅγιοι ὅτι, ὁ χριστιανισμός δέν εἶναι ἄρνηση τοῦ κόσμου τούτου ἀλλά χρήση μετρημένη καί λογική τοῦ κόσμου τούτου. Κυρίως ὅμως εἶναι ἔξοδος ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

Μᾶς λένε οἱ ἅγιοι, ἀκόμη, ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἕνας ἄκρατος (καθαρός) ὑλισμός, πού δέν ἀπορρίπτει τήν ὕλη, τό ἀνθρώπινο σῶμα, ἀλλά μέ τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν τό ἀφθαρτοποιεῖ καί τό ἀπαθανατίζει, τό φθάνει στή θέωση.

Τέλος, μᾶς λένε οἱ ἅγιοι τῆς Ὀρθοδοξίας μέ τή ζωή τους, ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι μακαριότητα, εἶναι εὐτυχία, εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, εἶναι τραπέζι στρωμένο μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός!

Εὐτυχής εἶναι ἐκεῖνος, ἀγαπητοί μου, πού θά γνωρίσει τήν Ὀρθοδοξία. Θά γνωρίσει τόν ἀληθινό Θεό!

Ἐνδόμυχη ἐπιθυμία μου εἶναι νά γνωρίσουμε τήν Ὀρθοδοξία, τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν παρατεινόμενο στούς αἰῶνες.